

Bruxelles, den 20.1.2017
COM(2017) 22 final

**RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET, DET
EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG REGIONSUDVALGET**

vedrørende gennemførelsen og relevansen af EU-arbejdsplanen for sport 2014-2017

**RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET, DET
EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG REGIONSUDVALGET**
vedrørende gennemførelsen og relevansen af EU-arbejdsplanen for sport 2014-2017

A) INDLEDNING

Efter indførelsen af sport i Lissabontraktaten og i overensstemmelse med artikel 165 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde har Den Europæiske Union (EU) og medlemsstaterne styrket samarbejdet i bestræbelserne på at udvikle den europæiske dimension yderligere på det sportslige område. Samarbejdet har fokuseret på de områder, hvor EU kan tilføje værdi til de aktiviteter, som medlemsstaterne gennemfører, og støtte disse aktiviteter. I løbet af det sidste årti er sport blevet et politisk område, der indvirker på EU's overordnede ambition med hensyn til økonomisk vækst, flere og bedre job og et inkluderende samfund, og som bidrager til gennemførelsen af de prioriteringer, der er fastlagt i Europa 2020-strategien¹ og dagsordenen for job, vækst, retfærdighed og demokratisk forandring². Desuden har Kommissionen sammen med medlemsstaterne i højere grad fokuseret på at tackle de udfordringer inden for sport, der er relateret til god forvaltningspraksis, integritet og social inklusion, og på at fremme fordelene ved deltagelse i sport og fysisk aktivitet.

I forlængelse af den vellykkede gennemførelse af den første EU-arbejdsplan for sport (2011-2014)³ vedtog Rådet anden EU-arbejdsplan for sport (2014-2017)⁴ for at fremme og udvikle sportspolitikken på europæisk niveau. I den forbindelse har Kommissionen og formandskaberne for Rådet sammen med medlemsstaterne samarbejdet tæt med fokus på temaerne "sportens integritet", "sportens økonomiske dimension" og "sport og samfundet" med fuld respekt for de nationale kompetencer og EU's kompetencer. Sportsorganisationer og -interessenter er også blevet direkte involveret i gennemførelsen af denne EU-arbejdsplan.

Den anden EU-arbejdsplan for sport definerer prioriteringerne og indeholder en liste over de output, man ønsker at opnå⁵, samt de tilhørende arbejdsstrukturer, herunder navnlig brug af ekspertgrupper.

Kommissionen fik til opgave inden udgangen af november 2016 i arbejdsplanens sidste fase at udarbejde en rapport over gennemførelsen og relevansen af den som grundlag for forberedelsen af en mulig tredje EU-arbejdsplan for sport i løbet af første halvår 2017.

Nærværende rapport afspejler Kommissionens vurdering af gennemførelsen og de bredere politiske konsekvenser af arbejdsplanen. Rapporten tager også hensyn til de skriftlige bidrag, som er fremsendt af medlemsstaterne og de eksperter og observatører, der har deltaget i

¹ COM(2010) 2020 af 3. marts 2010.

² De politiske retningslinjer, som formanden for Kommissionen, Jean-Claude Juncker, fremlagde 15. juli 2014.

³ EUT C 162 af 1.6.2011

⁴ EUT C 183 af 14.6.2014

⁵ Bilag I til EU-arbejdsplanen for sport

ekspertgrupperne. Derudover gives der en række anbefalinger til en eventuel ny EU-arbejdsplan for sport.

B) EVALUERING

Kommissionen har udarbejdet evalueringen af gennemførelsen af den anden EU-arbejdsplan for sport på grundlag af et spørgeskema⁶, input fra forskellige møder og arrangementer med interessenter og spontane bidrag. Analysen af den modtagne information viser, at den anden arbejdsplan har indfriet forventningerne. Der er dog også konstateret en række muligheder for forbedring.

1. Arbejdsmetoder og strukturer

Efter vedtagelsen af den anden EU-arbejdsplan for sport nedsatte Kommissionen fem ekspertgrupper⁷ bestående af repræsentanter udpeget af medlemsstaterne for at se nærmere på bestemte områder relateret til sportspolitik og hjælpe med at opnå de ønskede output. Interesserede parter kunne efter anmodning og med accept fra medlemsstaternes repræsentanter deltage som observatører i møderne i disse grupper (se bilag 1). Kommissionens rolle har været at arbejde tæt sammen med og assistere medlemsstaterne i gennemførelsen af arbejdsplanen.

Ekspertgrupperne påbegyndte deres arbejde i andet halvår 2014. De har alle fulgt deres eget arbejdsprogram og leveret specifikke output i overensstemmelse med den tidsplan, der er angivet i arbejdsplanen. Formålet med de ønskede output var at bane vejen for mulige fremtidige aktiviteter på EU-niveau og udforme nationale politikker.

Ud over det arbejde, som skal finde sted i de fem ekspertgrupper, pegede EU-arbejdsplanen på, at andre strukturer og arbejdsmetoder kunne tages i brug, herunder formandskonferencer, møder blandt sportsministre og -direktører, undersøgelser og konferencer organiseret af Kommissionen samt tilsagnstavler.

Sportsdirektørerne havde fået den særlige opgave at udveksle erfaringer vedrørende bedste praksis og sikre peerlæring i sport.

En struktureret dialog med sportsorganisationer fandt sted i form af forskellige møder og arrangementer. Dette omfattede det årlige EU-sportsforum og de møder, der fandt sted i tilknytning til samlinger i Rådet.

⁶ Spørgeskemaet blev sendt til medlemsstaterne og medlemsstaternes eksperter samt til de observatører, der deltog i ekspertgrupperne. Det indeholdt spørgsmål vedrørende gennemførelsen, arbejdsarrangementer, relevans og resultaterne af EU-arbejdsplanen samt forslag til fremtiden. Der er modtaget 105 svar. De blev suppleret med oplysninger indsamlet under møder og på konferencer (som f.eks. EU's sportsforum i Haag, d. 9.-10. marts 2016). Der blev også modtaget spontane skriftlige bidrag fra forskellige interessenter.

⁷ Ekspertgruppen vedrørende aftalt spil, ekspertgruppen vedrørende god forvaltningspraksis, ekspertgruppen vedrørende sportens økonomiske dimension, ekspertgruppen vedrørende sundhedsfremmende fysisk aktivitet og ekspertgruppen vedrørende udvikling af menneskelige ressourcer inden for sport.

Fra 2014 til 2016 blev der afholdt 2 uformelle møder mellem sportsministre, 9 arrangementer og konferencer organiseret af formandskabet og 5 møder blandt sportsdirektører. Derudover blev der offentliggjort 8 kommissionsundersøgelser med henblik på at støtte og fremme gennemførelsen af arbejdsplanen. Der blev også iværksat forberedelser til en tilsagnstavle.

2. Output

I bilag I til den anden EU-arbejdsplan for sport defineres 16 output inden for nøgleområder, som skal leveres inden en bestemt dato, og de tilhørende arbejdsstrukturer er også angivet. Outputtene dækker alle mulige aspekter af sport (socialt, økonomisk, organisatorisk). Alle output er enten leveret eller vil blive færdiggjort inden udgangen af 2016 eller i begyndelsen af 2017. Tabellen, der er vedføjet denne rapport, indeholder en oversigt over status for hvert enkelt af disse resultater (se bilag 2).

Det er værd at fremhæve en række områder, hvor der er gjort særligt gode fremskridt:

- For at forebygge og bekæmpe aftalt spil samlede ekspertgruppen alle interesserede parter, hvilket gjorde det muligt at dele den nyeste udvikling på en hensigtsmæssig måde i lyset af Macolin-konventionen⁸, som var blevet vedtaget før starten på arbejdsplanen.
- For så vidt angår god forvaltningspraksis i sport, har den relevante ekspertgruppe belyst omfanget af gennemførelsen af EU's principper, og den har også fremlagt forslag til en mulig tilsagnstavle, hvilket har resulteret i Kommissionens nylige lancering af et tilsagn om god forvaltningspraksis.
- For så vidt angår sundhedsfremmende fysisk aktivitet, indsamlede og udvekslede den relevante ekspertgruppe god praksis for at fremme fysisk aktivitet i medlemsstaterne og for at gøre opmærksom på defineringen og gennemførelsen af politikker og handlingsplaner på nationalt niveau. Gennem tilsynsrammerne i Rådets henstilling om sundhedsfremmende fysisk aktivitet indberettede medlemsstaterne vedtagelsen af 37 nye politikker og handlingsplaner siden 2013 inden for alle de sektorer, der er relevante for sundhedsfremmende fysisk aktivitet (ud af i alt 152 politikker og handlingsplaner), og det viser brugbarheden og relevansen af disse udvekslinger af god praksis.
- Den ekspertgruppe, der beskæftiger sig med sportens økonomiske dimension, fokuserede specifikt på de økonomiske fordele ved sport, store sportsbegivenheders eftermæle og bæredygtig finansiering af sport. Der blev gjort yderligere fremskridt inden for *Sport Satellite Accounts* (SSA'er) med hensyn til at måle og belyse sektorens økonomiske betydning. Indtil videre har otte medlemsstater (Østrig, Cypern, Tyskland, Litauen, Holland, Polen, Portugal og Storbritannien)⁹ og Schweiz nationale SSA'er. Luxembourg og Rumænien er ved at færdiggøre deres nationale SSA'er, mens

⁸ Europarådets konvention om manipulation af idrætskonkurrencer
<https://www.coe.int/en/web/conventions/full-list/-/conventions/treaty/215>

⁹ <http://bookshop.europa.eu/en/sport-satellite-accounts-pbNC0213236/>

en række andre medlemsstater har påbegyndt drøftelser og forhandlinger med deres nationale statistiske kontor.

- Ekspertgruppen vedrørende menneskelige ressourcer fremmede udvekslingen af god praksis mellem medlemsstaterne. Derudover drøftede gruppen nationale strategier for idrætsudøveres dobbelte karrierer og bidrog til udarbejdelsen af sektorspecifikke referencerammer for kvalifikationer med henvisning til de nationale referencerammer for kvalifikationer og den europæiske referenceramme for kvalifikationer. Sport blev desuden anerkendt på politisk niveau som én af de måder, hvorpå man kan øge beskæftigelsesegnheden og den sociale inklusion af unge mennesker.

3. Vurdering

Den første EU-arbejdsplan for sport blev generelt anset for at være vellykket af medlemsstaterne, Kommissionen og størstedelen af interessenterne. Den anden EU-arbejdsplan var stort set en fortsættelse af den første med tilpasning af prioriteringer og en lille reduktion i antallet af ekspertgrupper (5 i stedet for 6). Vurderingen af den anden EU-arbejdsplan viser, at det var rigtigt at sikre kontinuiteten, selv om det bør overvejes fremover at foretage nogle justeringer.

De skriftlige svar på spørgeskemaet indikerede, at de aktiviteter, der blev udført i henhold til denne arbejdsplan, overordnet set medførte gode resultater inden for de definerede prioriteringsområder. Det store flertal var enige i, at arbejdsplanen havde fokuseret på de rigtige prioriteringer (91 %), at den forbedrede samarbejdet mellem EU og sportsorganisationerne (69 %), og at den forbedrede den politiske koordination af sport på EU-niveau (69 %). 70 % var enige i, at arbejdsplanen indførte hensigtsmæssige strukturer og arbejdsmetoder, mens 26 % var uenige i dette. Adspurgt, om arbejdsplanen havde medført nyttige resultater for den politiske proces, svarede 61 %, at de var enige, mens 29 % ikke var enige. 46 % af bidragsyderne var enige i, at arbejdsplanen havde forbedret samarbejdet mellem medlemsstater og sportsorganisationerne på nationalt niveau, mens 38 % ikke var enige i dette.

Med hensyn til arbejdet i ekspertgrupperne mente det store flertal, at ekspertgrupperne spillede en væsentlig rolle i gennemførelsen af arbejdsplanen (85 %). Der var bred enighed om, at Kommissionen bidrog med relevant ekspertise til arbejdet i ekspertgrupperne (84 %) og ydede tilstrækkelig logistisk støtte og sekretærbistand til deres arbejde (90 %). Hvad angår ekspertgruppernes resultater, var 56 % enige i, at resultaterne havde indflydelse på sportssektoren, mens 32 % mente, at de ingen indflydelse havde.

Størstedelen af svarene pegede på, at EU-arbejdsplanen for sport havde en positiv betydning for sporten (80 %), og at den var vigtig for udviklingen af sportspolitik på EU-niveau (93 %). I forhold til indflydelsen på udviklingen af sport på nationalt plan mente 64 %, at arbejdsplanen var relevant, mens 26 % var uenige i dette. Adspurgt, om arbejdsplanen havde indflydelse på sportspolitik uden for EU, var meningerne delte (34 % mod 33 %).

På grundlag af de skriftlige bemærkninger fra medlemsstaterne kan følgende konkluderes:

- De fleste svar indikerede, at den aktuelle 3-årige periode er hensigtsmæssig, hvad angår *varigheden* af EU-arbejdsplanen for sport. Flere svar pegede dog på, at en længere varighed på op til 4 år også kunne være egnet, mens kun nogle få syntes, at en 3-årig periode er for lang.
- *Arbejdet omkring ekspertgrupperne* ansås for at fungere godt. Flere respondenter svarede, at en mere fokuseret tilgang med færre emner, færre ekspertgrupper og færre møder kunne være en forbedring i en kommende arbejdsplan for sport.
- Flere respondenter var betænkelige ved *observatørernes* deltagelse i ekspertgrupperne. En hyppig kommentar var, at nogle observatører havde tendens til at fremme deres organisations holdninger i stedet for at optræde neutralt.
- De output, man ønskede fra ekspertgrupperne, var ofte for mange, og de behandlede emner, især for nogle af ekspertgruppernes vedkommende, var for brede. Flere respondenter foreslog en mere fokuseret tilgang til arbejdet i ekspertgrupperne og færre ønskede output.
- EU's *strukturerede dialog* med sportsorganisationer kan forbedres i forhold til dens nuværende form. De fleste var af den opfattelse, at det årlige EU-sportsforum er den største værdifulde begivenhed i denne forbindelse. Der blev udtrykt tvivl om den reelle merværdi af den strukturerede dialog, der finder sted i tilknytning til samlingerne i Rådet, i den nuværende form.

Kommissionens vurdering bekræfter i mange henseender de primære bemærkninger, der blev fremsat under høringsprocessen. Først og fremmest mener Kommissionen, at den anden EU-arbejdsplan for sport har været vellykket i den henseende, at alle de ønskede output er blevet leveret i en høj kvalitet. Arbejdsmetoderne har vist sig at være effektive til at skabe en permanent dialog med interessenterne og medlemsstaterne om vigtige europæiske idrætsspørgsmål. Ekspertgrupperne har været et fordelagtigt forum for netværksarbejde. De har gjort det muligt at øge samarbejdet mellem medlemsstaterne og sportsorganisationer. Forskellige politiske områder såsom sundhedsfremmende fysisk aktivitet eller god forvaltningspraksis har haft direkte gavn af det arbejde, der er udført i ekspertgrupperne.

Kommissionen finder også, at *outputtenes virkning* ikke altid har været signifikant. Nogle output, f.eks. hvad angår store sportsbegivenheder og idrætsundervisningen i skolerne, har bidraget til den politiske proces, navnlig Rådets konklusioner¹⁰. Nogle resultater er også blevet brugt ved konferencer, seminarer eller bevidstgørende arrangementer. Andre er imidlertid ikke rigtig blevet udnyttet efter levering til Rådet. Desuden er der indtil videre kun begrænset information om, i hvor høj grad de har haft indflydelse på eller er blevet anvendt ved udarbejdelse af national politik.

¹⁰ Rådets konklusioner om fremme af integritet, gennemsigtighed og god forvaltningspraksis i forbindelse med store sportsbegivenheder vedtaget d. 31. maj 2016.
Rådets konklusioner om fremme af motoriske færdigheder, fysiske aktiviteter og idrætsaktiviteter for børn vedtaget d. 24. november 2015.

Desuden har *organiseringen af mange af ekspertgruppernes møder* været krævende set fra et logistisk synspunkt. Det har også været en udfordring for medlemsstaterne og Kommissionen at sikre deltagelsen i ekspertgrupperne. Ikke alle medlemsstater kunne være regelmæssigt repræsenteret på møderne.

Kommissionen er af den opfattelse, at der har været en modsætning mellem ambitionsniveauet i nogle ekspertgrupper og behovet for specialiseret ekspertise på et givet område. Omfanget af mandatet for nogle af grupperne (god forvaltningspraksis, menneskelige ressourcer) har ført til heterogene grupper, hvad ekspertise angår. Reelt gjorde ekspertgruppernes brede mandat det ikke altid muligt for medlemsstaterne at udpege repræsentanter med tilstrækkelig ekspertise. Kommissionen mener således, at observatører det meste af tiden har bidraget med merværdi i form af specifik viden.

Kommissionen er også af den holdning, at en diversificering af arbejdsmetoderne, dvs. brug af andet og mere end ekspertgrupper, ville have medført en bedre gennemførelse af EU-arbejdsplanen for sport.

C) ANBEFALINGER FOR FREMTIDEN

Kommissionen mener, at der kan gøres flere forbedringer i en kommende EU-arbejdsplan for sport med henblik på at gøre den mere relevant og virkningsfuld. Kommissionens anbefalinger vedrører generelle principper, prioriteringer og arbejdsmetoder.

1) Generelle principper

For det første bør der fastlægges *en klar varighed* for den næste EU-arbejdsplan for sport. Selv om varigheden af den første og anden arbejdsplan ikke var eksplicit fastsat, varede de reelt i 3 år. Når man imidlertid tager højde for den forberedende fase, der varede et par måneder, og evalueringsfasen samt forhandlingsfasen i forbindelse med den næste EU-arbejdsplan, der tog mere end 6 måneder, var det faktiske arbejde reelt begrænset til en periode på 2-2½ år.

Det vil sige, at tiden til at opnå de ønskede output var begrænset. Det medførte et tidspres for at levere en række output og gjorde det ikke muligt at omstille sig til nye omstændigheder og nye udfordringer. Det kan derfor være relevant at udvide perioden for en eventuel ny EU-arbejdsplan med henblik på at maksimere fordelene og forbedre resultaterne af arbejdet. Merværdien af en længere periode ligger også i muligheden for at tilpasse arbejdsplanen til de prioriteringer, der fastsættes på EU-niveau, samt til EU's flerårige finansielle ramme.

I mellemtiden, og i lyset af at år 2020 på mange måder er en milepæl, anbefaler Kommissionen, at en eventuel tredje EU-arbejdsplan for sport varer indtil slutningen af 2020, således at den falder sammen med bl.a. slutningen af den nuværende flerårige finansielle ramme. Muligheden for længere perioder bør holdes åben i fremtiden.

For det andet bør der indføres *mere fleksibilitet*, så det bliver muligt at tilpasse EU-arbejdsplanen for sport, mens den gennemføres. Det er vigtigt at overveje mulighederne for at tilpasse det igangværende arbejde under EU-arbejdsplanen for sport til nye omstændigheder som f.eks. den hidtil værste flygtningekrise, som Europa aktuelt står over for, eller de store udfordringer i forbindelse med voldelig radikaliserings. En mindre rigid tilgang til de omfattede emner vil også gøre det muligt at tage hensyn til udviklingen på det sportslige område, når det er relevant. Den fleksibilitet, som en sådan tilgang kan bibringe, vil bidrage til sikring af merværdien på EU-niveau inden for det sportslige område.

For det tredje bør der tages højde for behovet for *øget interaktion med andre politiske områder*, der har en stærk indflydelse på sport (f.eks. konkurrenceevne, fri bevægelighed, beskæftigelse, databeskyttelse, uddannelse og træning, sundhed) i en kommende EU-arbejdsplan for sport. Kommissionen og medlemsstaterne kan fortsætte udviklingen af samarbejde på tværs af sektorer og sikre, at andre EU-politikker i højere grad integreres med de specifikke spørgsmål, der er relateret til sport. En mere holistisk tilgang til en europæisk sportspolitik og integrering af sport i andre politiske områder vil være gavnlig med henblik på at sikre merværdi inden for det sportslige område på EU-niveau. Sportspolitik kan ikke fungere isoleret; samarbejde og komplementaritet med andre relevante politikker er af afgørende betydning.

For det fjerde kan *synergier med Erasmus+-sportsprogrammet* blive styrket, bl.a. ved at bidrage til udvælgelsen af sportsspecifikke prioriteringer for det årlige arbejdsprogram for Erasmus+ og ved at sikre stærkere bånd mellem EU-arbejdsplanen og udvælgelsen af projekter. Samtidig kan resultaterne af udvalgte Erasmus+-projekter understøtte de sportspolitiske prioriteringer (bottom-up-tilgang). Derudover kan det være nyttigt at overveje synergier med andre finansielle instrumenter i EU.

2) Prioriteringer

Beføjelserne på sportsområdet ligger hos medlemsstaterne. Kun merværdien af et samarbejde på EU-niveau kan derfor retfærdiggøre inklusionen af et emne i EU-arbejdsplanen. EU's rolle med hensyn til at hjælpe med at tackle eksisterende udfordringer i sport bør være et centralt spørgsmål, når der skal træffes beslutning om inklusion af et emne i den kommende EU-arbejdsplan. Dette vil formentlig føre til en reduktion i antallet af prioriteringer.

Kommissionen foreslår, at der sker en bedre kobling af de prioriteringer, der er omfattet af den kommende EU-arbejdsplan, til de *politiske prioriteringer*, som EU har fastlagt, som f.eks. vækst og job, herunder unge menneskers beskæftigelsesegnethed, social inklusion og integration af flygtninge, klimaforandringer, kvalifikationer osv. for at øge den politiske betydning af EU-arbejdsplanen. Samhørighedspolitiske instrumenter kan også være med til at støtte projekter vedrørende sport med henblik på at fremme social inklusion og bekæmpe fattigdom, navnlig blandt marginaliserede befolkningsgrupper.

Det bør overvejes at sikre kontinuiteten af de tidligere fastsatte prioriteringer i den kommende EU-arbejdsplan for at bygge videre på det allerede udførte arbejde. Desuden anbefaler

Kommissionen kraftigt et stærkere *fokus på gennemførelse* af de praktiske og eksisterende resultater (f.eks. EU-retningslinjer, politiske anbefalinger, tilsagnstavler), der er opnået under de to første EU-arbejdsplaner, herunder passende overvågning af de fremskridt, man har gjort. Samtidig bør man søge at styrke fokus på aktuelle problemer i sportsverdenen (f.eks. databeskyttelse, menneskerettigheder, store sportsbegivenheder, doping, korruption osv.), herunder muligheden for at samarbejde på EU-niveau om en reaktion på sådanne spørgsmål.

Nogle af de prioriteringer, der kan være omfattet af en kommende arbejdsplan for sport, er blandt andet *brugen af sport i EU's eksterne forbindelser, god forvaltningspraksis, fremme af græsrodssport og den stærke sammenhæng mellem fysisk aktivitet og sundhedsfremme og sygdomsforebyggelse*. Kommissionen anbefaler også at overveje at bruge den kommende EU-arbejdsplan for sport til at adressere *sportens økonomiske dimension* og forbedre *evidensgrundlaget for sport*¹¹, herunder arbejde for en større anerkendelse af sektorens bidrag til økonomien¹² og dens positive virkninger på samfundet.

Kommissionen er af den opfattelse, at en kommende EU-arbejdsplan for sport også bør være et redskab til at fremme *sportens positive værdier, herunder dens sundhedsfremmende virkninger* og bør undgå udelukkende at fokusere på de negative aspekter af sportsaktiviteter. Kommissionen foreslår også at bruge en kommende EU-arbejdsplan til at støtte medlemsstaternes bestræbelser på at fremme innovative svar på komplekse fænomener som marginalisering, eksklusion og manglende deltagelse.

Kommissionen mener, at udvælgelsen af de prioriteringer, der skal være omfattet af en kommende arbejdsplan, kan blive bedre gennem *en dialog mellem EU-institutioner, medlemsstater og relevante interessenter fra sportsverdenen samt relevante sociale partnere*. Europa-Parlamentet bør være tættere knyttet til gennemførelsen af den kommende EU-arbejdsplan, f.eks. gennem regelmæssig afrapportering, udveksling af oplysninger med relevante parlamentsinstanser og deltagelse i udvalgte møder og arrangementer.

Sluttelig vil en bedre koordination og en tydeligere forbindelse mellem det arbejde, der udføres under EU-arbejdsplanen for sport, og det roterende EU-formandskab forbedre nytten af resultaterne af vores arbejde. Der skal sikres en stærkere sammenhæng mellem resultaterne af EU-arbejdsplanen og prioriteringerne fra de medlemsstater, der har EU-formandskabet i løbet af EU-arbejdsplanen for sport.

3) Arbejdsmetoder

Med henblik på at bygge videre på de positive erfaringer fra den første og anden EU-arbejdsplan for sport og samtidig tackle de konstaterede udfordringer finder Kommissionen

¹¹ Dette vil supplere det arbejde med sportsstatistik, som Eurostat gennemfører inden for beskæftigelse, international handel og deltagelse.

¹² I den forbindelse har Kommissionen allerede lanceret en undersøgelse, finansieret af Cosme-programmet, som vil støtte en sådan prioritering. Denne undersøgelse sigter mod at forbedre den økonomiske og politiske viden om sportsrelaterede industrier og formulere anbefalinger om, hvordan man kan styrke konkurrenceevnen og tilpasse relevant lovgivning.

det nyttigt at revidere arbejdsmetoderne, således at relevante aktører sættes i stand til at samarbejde effektivt om prioriteringerne i en ny EU-arbejdsplan for sport.

For det første skal EU-arbejdsplanen give mulighed for at inkludere *forskellige arbejdsmetoder* i tillæg til de traditionelle ekspertgrupper, som i nogle tilfælde stadig kan være det mest relevante samarbejdsværktøj. Andre mulige arbejdsmetoder, der kan overvejes, kan være konferencer, platforme, seminarer, undersøgelser, ekspertgrupper under Kommissionen, peerlæring og udveksling af god praksis. En større tydeliggørelse af de forventede resultater på ekspert- og politik-niveau vil lette valget af den mest hensigtsmæssige arbejdsmetode.

For det andet bør udarbejdelsen af et skriftligt dokument ikke nødvendigvis antages at være det eneste nyttige resultat. Nogle gange kan processen i sig selv være et ønsket resultat. Værdien af udarbejdelsen af et skriftligt dokument skal ses i forhold til sportsverdens forventede behov for og brug af dokumentet eller til et af Rådet klart defineret behov. Med andre ord bør kravet om udarbejdelse af et givet skriftligt dokument være tydeligt defineret. Generelt set anbefales det kraftigt at reducere *antallet af skriftlige dokumenter* betragteligt i forhold til de to første EU-arbejdsplaner.

For det tredje mener Kommissionen, at samarbejdet på EU-niveau kan have gavn af anvendelsen af et bredere udvalg af arbejdsmetoder, især med henblik på at fremme og overvåge *integreringen af sport* i relevante EU-politikområder og EU-finansierede programmer, selv om arbejdet med ekspertgrupper under EU-arbejdsplanerne for sport har medført betydelige fordele.

For det fjerde kan man overveje en mekanisme, der gør det muligt også at behandle emner af aktuel interesse. Sådant en mekanisme kunne f.eks. omfatte *årlige møder mellem interessenter*, platforme eller seminarer, der involverer medlemsstaterne og sportsorganisationer, og hvor der sker regelmæssig måling af de fremskridt, man har gjort.

For det femte bør EU's *strukturerede dialog* med sportsorganisationerne udvikles. EU's sportsforums centrale rolle bør fastholdes og styrkes. Overordnet set bør sportsorganisationernes plads og rolle i den kommende EU-arbejdsplan for sport styrkes. Den strukturerede dialog, der finder sted i tilknytning til samlingerne i Rådet, bør genovervejes for at muliggøre en bredere deltagelse af medlemsstater og organisationer. Det bør overvejes at organisere specifikke cluster-møder vedrørende forskellige politikområder, der bl.a. involverer udvalgte Erasmus+-projekter, eksperter og andre sportsinteressenter, for yderligere at fremme græsrodssport i Europa.

Sluttelig bør man sikre en høj og sammenhængende grad af *repræsentation af sportsorganisationer* i forberedelsen og gennemførelsen af EU-arbejdsplanen for sport, selv om det står klart, at nogle af de foreslåede arbejdsmetoder kun bør gælde udvekslingen af synspunkter mellem medlemsstaterne. Skønt Kommissionen finder, at merværdien af observatører i ekspertgrupperne er påvist, bør det erkendes, at antallet af involverede organisationer skal begrænses til dem, der har en klar forbindelse til emnet. Der bør

iværksættes en udvælgelsesproces for deltagende organisationer baseret på sportsorganisationernes aktiviteter og repræsentativitet. På samme måde vil mere fokuserede emner i eventuelle kommende ekspertgrupper bidrage til at sikre relevant repræsentation på både medlemsstatsniveau og observatørniveau og efterfølgende relevant viden om det pågældende emne.